

متن پرسش

سلام استاد. در ادامه سوال ۹۳۸۷؛ ازتون سوالی داشتم. در دعاهایی که از ائمه رسیده و در قرآن «ربنا اتنا فی الدنيا حسنه و...»، دیده ام که سعادت و عافیت دنیا و آخرت را می خواهند. البته واضح است که سعادت آخرت اصل است. این که گفتم رذایل زندگی ام را تلخ می کنند، منظور من اضطراب ناشی از حسد و ضعف نفس و امثال اینهاست. آیا تفکر به این که در جهت سعادت آخرت، سعادت دنیا (نه آن چیزی که مورد نظر اهل دنیاست) نیز فراهم شود، از نفس اماره نشات می گیرد؟ ضمناً در حال حاضر رجوع به حق هنوز برای من مبهم است. آیا می شود که شروع تهذیب برای نجات از آتش باشد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- اشکال ندارد که انسان از خدا بخواهد که دنیایی به او بدهد تا زمینه‌ی سعادت آخرتش را فراهم کند ۲- آری شروع خوبی است. موفق باشید